

Formanden: Under denne Sag vil ogsaa den under Punkt 3 paa Dagsordenen opførte Sag kunne behandles.

Sagen sattes til Forhandling.

Sven: Skønt jeg har den Ære at tale først af samtlige Partiers Ordførere i denne Sag, skal jeg dog gøre det forholdsvis kort. Hovedforslaget, der gaar ud paa at ophæve Loven af 31. Marts d. A., motiveres i Bemærkningerne med, dels at det har vist sig, at Administrationen af denne Lov er noget besværlig baade for Kommunerne og for Hjelpekasserne, dels at der skulde være forholdsvis store Vanskeligheder ved at faa Arbejdsløsheds-kasserne til at benytte sig af denne Lov.

Hvad nu det første Argument angaar, Vanskeligheden ved Administrationen, tror jeg, man ikke paa Forhaand skal være alt for tilbøjelig til at høre paa de Anker, der i saa Henseende fremkommer fra Hjelpekasser og Kommunalbestyrelser. Thi det er naturligt, at der er en ikke ringe Tendens hos de Folk, der skal udføre et forøget Arbejde, til at søge at slippe væk fra det, og overfor alle nye Foranstaltninger, alle nye Arbejder, vil der ganske naturligt rejse sig en ikke ringe Kritik. Jeg tror derfor, at man ikke skal tage disse Beklagelser alt for alvorligt. Men det er jo muligt, at der under den Udvalgsbehandling, jeg gaar ud fra vil finde Sted, bliver Lejlighed til nærmere at høre noget om disse administrative Vanskeligheder.

Med Hensyn til det andet Argument, at Arbejdsløsheds-kasserne ikke skulde have nogen Mulighed for i videre Omfang at benytte sig af denne Lov, foreligger der ikke anden Oplysning i Bemærkningerne til Lovforslaget, end at kun 11 af samtlige Arbejdsløsheds-kasser skulde have benyttet sig af Loven, men der siges ikke noget om, hvor mange Medlemmer disse 11 Kasser omfatter. Det havde jo været interessant, om man samtidig havde givet en Oplysning herom. Antydningensvis er der ved Lovforslagets Forelæggelse af den højtærede Socialminister blevet sagt, at der blandt disse 11 dog var nogle af de største Kasser. Efter hvad der er blevet mig fortalt, skulde to af de største Kasser her i Landet, nemlig Arbejdsmandenes og Maskinarbejdernes, netop høre til de 11, og hvis det er Tilfældet, er Tallet 11 jo ikke saa afskrækkende, som det ellers paa Forhaand kunde synes at være. Er disse to Kasser med, vil det sige, at ca. 100 000 af de 260 000 Arbejdsløsheds-kasse-

medlemmer, der findes her i Landet, har benyttet sig af Loven af 31. Marts 1926.

Overfor det foreliggende Lovforslag bliver Spørgsmaalet da dette, om denne Lov af 31. Marts 1926 ikke i Virkeligheden skulde være et brugeligt Instrument. Da Lovforslaget blev vedtaget, udtalte den højtærede Socialminister, at helt tilfredsstillende var det ikke, men det var jo dog muligt, at det kunde bruges, og efter hele den Maade, hvorpaa den højtærede Socialminister udtalte sig, maatte man gaa ud fra, at der i Virkeligheden var en ikke ringe Mulighed. Den højtærede Socialminister fremkom med den gastronomiske Sammenligning, at Loven var som en Kærnemælkssuppe, dog uden Rosiner. Nu kan Kærnemælkssuppe i sig selv være en udmærket Ret, selv om der ikke er Rosiner i den, og jeg er noget skuffet over, at man allerede paa nærværende Tidspunkt har ment at maatte forkaste denne Lov, som var Resultatet af meget langvarige Forhandlinger.

Jeg nævnte før det interessante Spørgsmaal om, hvor mange af Arbejdsløsheds-kassemedlemmerne der var kommet ind under Loven af 31. Marts 1926. Jeg har i dette Øjeblik faaet de nøjagtige Tal, og efter disse skulde Medlemsantallet pr. 31. Marts 1926 i samtlige Arbejdsløsheds-kasser være 270 000, og de Kasser, der har benyttet Krisehjælpe-loven, skulde have et Antal Medlemmer af 44 284, altsaa et noget lavere Antal end det, jeg før skønnede, men alligevel viser disse Tal dog, at et ikke uvæsentligt Antal af Kasserne har benyttet sig af Loven. Den almindelige Henvisning, der i Lovforslagets Bemærkninger er givet til, at den vanskelige økonomiske Situation har forhindret Kasserne i i videre Omfang at benytte Loven, synes jeg maa nærmere motiveres. Det kan ikke nytte, at man nu igen skal give sig til at lappe paa Arbejdsløsheds-loven, uden at man kan forvente, at der er Bund i Sagen. Arbejdsløsheds-lovene er jo snart blevet i den Grad udviklede, at man saamaend kunde oprette et helt Professorat ved Københavns Universitet for at hitte ud af dem. Man opererer med ordinær Hjælp, Tillægshjælp og fortsat Hjælp, og nu faar man altsaa en fjerde Kategori, den ekstraordinære fortsatte Hjælp. Derfor siger jeg, at hvis man nu skal gaa til yderligere at flikke paa Arbejdsløsheds-loven, saa maa vi have fastere Bund under Fødderne.

Vor Stilling til Lovforslaget er altsaa den, at vi ikke paa Forhaand vil afvise det, men vi ønsker i det Udvalg, som vi gaar ud